

දැවී යාම සහ නික්ම යාම

පුද්ගලයකු දැවී යන ක්‍රම දෙකක් තිබේ. එකක් නිත්‍යව අසුර පිළිස්සී දැවී යාමයි. අනෙක් දැවී යාම ඇත්තේ ක්‍රීඩාවේය. සියලුම ක්‍රීඩාවල කෙසේ වෙතත් ක්‍රීඩාව ක්‍රීඩාවේය. එලෙසම දේශපාලනයක් ඇද ක්‍රීඩාවක්ය. අපේ රටේ නම් දේශපාලනයේ උපරිම ලෙස ක්‍රීඩා කරයි. ඒ ආර් සැදූ විකට්ටුවේ කලක් ඔහුම සෙල්ලම් කොට තිබේ නොයේ ප්‍රේමදාසට බාර දුන්නේය. ප්‍රේමදාස අඩු ලකුණු ගණනකින් දැවී ගියේය. එයින් පසු විප්ලවයක් ගත්තම් තවදුර දමා සිට තිබේ නිසේය. එයින් පසු විප්ලවයක් ගත්තේය. එයින් පසු කලක් පිත්ත නිකුණේ මගින්ද අත්වේ. ඔහු හෙයේ පාර්ලිමේන්තුවේ වාර්තා තබමින් සිට එක්රැම කොන්සේල් යන පන්දුවකට පිත්ත දමා දැවී ගියේය. දැන් පිත්ත ඇත්තේ මෙහිදී අත්වේ. දැන් ඔහු කණ්ඩායමක් වශයෙන් එකට බැඳී සෙල්ලම් කිරීමට උත්සාහ දරයි. එපණක් නොව පිරිවැසියා කුඩා කර එම ක්‍රීඩාවෙන් ගිලිහී ගිය මනත්මයා කම නැත ආරෝපණය කිරීමට උත්සාහ දරයි.

අපුටි වෙනුවට දැවී යාම යන සියලුම වචනය අපට හුරු කළේ, අද අප අතර තැනි ප්‍රවීණයකු වූ කරුණාරත්න අබේසේකරයන්ගේ නිත්‍යව අසුර පිළිස්සී දැවී යන හේතුවෙන්, ක්‍රීඩාවේදී දැවී යාමට ඇතිවන හේතුවක් දෙකකි. අද සමහරුන්ට නම් එය එකකි. එනම් වැටෙන කළුපත් එකමය. අවසානයේ සියළුම දේ අනිත්‍ය යයි කියා සිත නැතැ යැයිමද එසේ මය.

ක්‍රීඩාවෙන් අපට ලැබෙන මූලිකම යහපත් දේ වන්නේ ජය පරාජය වීදු දරා ගැනීමයි. සාහා අපට වැදගත්කම බැරීමේදී එයමයි. සාහා දැවී ගියේය. මහේලද දැවී ගියේය. අපේ කණ්ඩායමට පිදුරු සෙවී කළ පැල්පතක් සේ සටන් අප්‍රීතානුවන් ඉදිරියේ දැවී ගියේය. දැන් අපි පරාජය වීදු දරාගෙන යාමට සිටීම. සාහාට මහේලදට

නැවත එන්න කියන්නේද නැත. එනම් සාහාගේත් මහේලදගේත් නික්ම යාමට තීරණය කර අවසානයට මුහුණ දුන් 2015 ලෝක කුසලාන සිතියම බොදව්වමද ක්‍රීඩාවලටත් නවත් සිතියමයි. බලාපොරොත්තු වැඩිවන තරමට සිතියම වැඩිය. ඒවා බිඳවැටෙන විට දුකද වැඩිය.

ක්‍රීඩාවලටත් සිය කොට්ඨාසයටත් ප්‍රාග්ධනමයින් සිතියම තුරුට පැමිණියේ ලෝක කුසලානය ලංකාවට රැගෙන ගන්නට ඇති දහසක් බලාපොරොත්තු දැවීවැටෙනය. එදා සිතියම ක්‍රීඩාවලටත් විසි දහසකටත් වඩා නරඹන්නන් වූයේ ශ්‍රී ලාංකිකයන්ය. සෑම අතම රැකී තිබුණේ සිය කොට්ඨාසය. එනම් ඒ අප්‍රීතානුවන් අපිත් සියලුන් යැයි ලොවට පෙන්වූහ. දැන් සාහා නික්ම ගොයිති. නික්මගොස් පාසැල් ක්‍රීඩාව කණ්ඩායමක් සේ පරාජිතයන් ලෙසිති. මේ ලිපිය ලියන විට කල්පුරන් කුසලානය දිනාගනීවිදැයි අප දන්නේ නැත. බොහෝ දුරට මැස්වෙලියාව හෝ තරඹලත්තය එය දිනා ගැනීමට ඉඩ තිබේ. එනම් සාහා අවසන් ක්‍රීඩාවේ ක්‍රීඩා කළේ රට දිනවන්නේද නැත්නම් තමා දිනවන්නේද යන කුණුල නරඹන්නන් හමුවේ පැදිරිකය වූයේ ඔහු එදා දැක්වූ ක්‍රීඩා විලාසයට අනුවය. ඔහු දිනන්නට නොව තවත් ලකුණු සියයක වාර්තාවක් තබන්නට ක්‍රීඩා කලා සේ සමහරෙකුට සිතූහ අන්දම මදද සිතූහ. ජනාප්‍රියයකුගේ මුහුණතට දුර බැරැරීම විවිධය කණ්ඩායමේදී දුටුවේය. ඔවුන්ද පන්දුවට මුහුණ දුන්නේ ඒ විධියෙන්ම යුතුවය. සටන් අප්‍රීතානුවන් යනු විවිධයට මුහුණ දෙන්නට බැර කණ්ඩායමක් ලෙසින් පුරුසාරම් වූදී අපි විශාල විවිධයකට අසුවී අවාසාවටත් ලෙස දැවී ගියෙමු.

අපේ දෑ නොගන්නන්ට අනාගතයක් නැත යන කියමනක් ඇත. එය රටකට මෙන්ම ක්‍රීඩාවටද අදාළය. අපි නැමැදුමක් සාහාගේ, මහේලදාගේ, සිල්වන්ගේ පිහිටි තරඹ දිනාගන්නට මෙන්ම දිනවන්නට සිටි රටකි. අපේ ක්‍රීඩාව පරපුරක්

වෙනුවට ඔවුන් මෙන් රැකී සිටීමේ පළ විලාසයට අද අපි මුහුණ දී ඇත්තෙමු. අපට අවශ්‍ය ලෝක වාර්තා තබන දේශපාලනයක් නොවේ. ලෝක වාර්තා තබන ක්‍රීඩකයන් නොවේ. රටක ප්‍රශ්න විසඳන නායකයන්ය, රට දිනවන ක්‍රීඩකයන්ය. රට දිනවන විට ලෝක වාර්තා ද ඉබේම ලැබේ.

එනම් සාහාගේ අවසන් ඇල්මරුණු ක්‍රීඩා විලාසය හා පරාජය ක්‍රීඩා ලෝලීන්ට නම් දරාගත නොහැක. ඒ ඔවුන් සිය කොට්ඨාසයට රැගෙන ක්‍රීඩාගණයට පැමිණියේ රට දිනවන්නට කියාය. තනිවම ජයගන්නට හදන ක්‍රීඩකයන්ද ඒ ලෙසම දේශපාලකයන්ද අපේ රටෙන් මිහිපැරණි බිහිවී ඇත. දිනුවාටත් නම්වත්, පැරදුනොත් කණ්ඩායමටය. ඒ ක්‍රීඩාවේය. දේශපාලනයේදී නම් එසේ නොවේ.

මේ කොට්ඨාසයේ මා විවිධයෙන් දේශපාලන නිරවද්‍යතාවය. මන්ද අප රටේ දේශපාලනයද එක්තරා අන්දමක ක්‍රීඩාවක් බව මා කලින් කී තිබිය. දැන් සහන් ජයසූරිය ක්‍රීඩකයකු නොවේ. දේශපාලනයේය. එනම් ක්‍රීඩා ක්‍රීඩාවේ නේරීම් කමටුවේ නායකයා ඔහුය. ඔහුගේ නේරීම් පිලිබදවද දැන් ප්‍රශ්න තිබේ. ප්‍රශ්න මතුපිත්තේ පරාජය වෙත විටය. දැන් සහන්ට තනිවම පරාජය බාරගන්නට සිදුවී ඇත. දිනුවාටත් අන් පොදුසත් දෙන්නට සේම එය බාරගන්නට දහසක් දෙනා ඇත. සාහාට ද දැන් දේශපාලනයකු විය හැක. මහේලද විය හැක. පාර්ලිමේන්තුවට ද යා හැක. ඇමතිකම ද ගත හැක. එනම් ජනතාව අදටත් පරාජිතයන් ය. සාහා දේශපාලනයට එනවාදැයි නොඑනවාදැයි අපි නොදනිමු. එනම් නොයනවා යැයි කියූ බොහෝ දෙනා යන අන්දමද අපි දැක ඇත්තෙමු. එනම් ක්‍රීඩාවෙන් ජනතාව සැනසූ ජයසූරිය. එසේම අප්‍රීත රණතුංග දේශපාලනයක් වි ජනතාව සැනසුවේ නැත. සිතමාවෙන් ප්‍රේක්ෂකයා සැනසූ මාලනී දේශපාලනයෙන් ජනතාව සැනසුවේ නැත. ඔවුන් ජනතා ක්‍රීඩකයන්, කලාකරුවන් වි ජන ආකර්ෂණය දිනාගෙන ජනතා නායකයන් වෙන්නට හොඳ අතරමය වූ නායකයන් බවට පත්ව ඇත.

අප රටේ දේශපාලන නායකයන්ද රට බාර දෙන්නට අපේ පරපුරක් බිහිකළේ නැත. එසේ යන්නම් හෝ බිහිකලා නම් එසේ කළේ ඒ ආර් ජයවර්ධන පමණි. මට රකින්නට පරපුරක් නැත කියා එය සනාථ කළ එකම නායකයා වන්නේ ඒ ආර් පමණි. මහින්ද රාජපක්ෂ ද තනිව රජවෙන්න දැනු දැනගෙන නායකයෙකි. ඔහු තවමත් දැනගන්නේ නැවත බලයට එන්නටය. දැන් අප රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය රකින්නට දැනගෙන නායක ලක්ෂණ සහිත බිහිවී ඇති නායකයෙකුට මං

හුණුල නායකයකු බවට පත්වන්නට දැනගන්නේ මහින්ද රාජපක්ෂය. ජනතා ආකර්ෂණයන්, එහි විකර්ෂණයන් අතර ඇති වෙනස කෙසේ ගතකට සාමාන්‍ය. එය ආදරය සේම වේරය වැනිය. සාහාල පැරදුනාට ක්‍රීඩාවලටත් තවමත් ඔහුට ආලෝකය. එනම් ඔහුට වයසට යනතුරු ක්‍රීඩා කළ හැකියි. එසේම ඒ වගනෙක් ක්‍රීඩා ක්‍රීඩාවලටත් ඔහු සමඟ සිටීද ? තවත් අපේ පරපුරක් බිහිකරන්නට ඔහු තිබේ යා යුතුය. ඔහු පමණක් නොවේ කණ්ඩායමේ සිටින තව කිහිප දෙනෙක් ම නික්ම ගොස් අපේ පරපුරක් බිහිකිරීමේ අධිකාරය දැමිය යුතුය. එයද ක්‍රීඩාවේ මනත්මා ගුණාංගයකි. දේශපාලනයේදී මනත්මා ගුණාංගය එසේම විය යුතුය.

තරඹය පැරදුනාට සාහාලට, මහේලදාට ඒ මනත්මා ගුණය තිබේ. ඒ ඔවුන් අන්දැකීම පිටිර ක්‍රීඩකයන් වෙත නියාය. මහින්ද ලක්ෂ 58 ක් පන්දු ලබාගත් නායකයකු බව සැබෑය. එනම් ඔහු පරාජිතයෙකි. ඒ තවත් ලක්ෂ 62 ක් හමුවේය. දෙමළ පන්දුවලින් මෙහිදී දිනුවා යැයි කියා මහින්දට බිහිකරම නම් දැන් රට දෙකක කරන්නට තනන්නේ මහින්දය. ඒ උකුළේ දෙමළාද අපේ බව අමතක කරමිනි.

ශ්‍රී ලංකා ක්‍රීඩාව කණ්ඩායම ලෝක කුසලානයට අවතීර්ණ වෙත මොහොත් මියවෙලියාවේ නිටුපු කඩුලු රකින්නකු වූ අධිම ශ්‍රීලේකකයාට, යුමනදාස අබේගුණවර්ධනට වඩා හොඳ සහායවැදී අනාවැකිකරුවෙකු ලෙසින් අනා-

වැකියක් කිවේය. ඒ මෙවර ශ්‍රී ලංකා කණ්ඩායම අවසන් පූර්ව වටයේදීම නැගෙන බවයි. එය නිකවටත් වඩා සහායක් වී ඇත. එනම් අධිම ශාස්ත්‍රාචාර්යකු නොවේ. **යුමනදාස අබේගුණවර්ධනට රැවටී ජන්ද්‍රයකට ගිය මහින්ද අද රෝ සංවිධානයට දොස් තබයි. බටහිර රටවලට දොස් නැතයි. ඒ තමාට පරදන්නට පිහිටුවන්නේ සැකසුවේ ඔවුන් යන මතයේ සිටිය. එනම් වසර දෙකකට කලින් අත්විසඳු ලෙසින් ජන්ද්‍රයට ගිය මහින්දට ජනාධිපතිවරණයක් පවත්වන්නට කීමේ ඔවුන්ද?**

මාගේ මතය නම් මහින්ද නැවත අතමැති නොකළ යුතුය යන්නයි. වසර හවසන කාලයක් පුරා විධායක ජනාධිපතිවරයකු ලෙසින් සිටි ඔහු මේ මා පෙන් සහායන්ගේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය එක් කිරීමට නොවේ. වෙත් කිරීමටය. ඔහු මෙහිදී පාලනය සාර්ථක නැවත කඩුලෙන් අදින්නේ ඒ දේ ඉමේ කාරුණිකමය. අද මහින්ද යන යන තැන පිටුපසින් ජනතාව දුටුවෙන එන බව සැබෑය. ඔහුට ආදරය කරන පිරිසක් සිටින බවද සැබෑය. නායක එහි. ආර් ජෝතිපාලටද එසේම සිටියේය. විජය කුමාරතුංගටද එසේම සිටියේය. ඒ ආධිපානු ජනතා සම්ප්‍රදායක් එසේ වූවා කියා නැමැදුම රහස්‍යවනට බැරිය. සිදු කියන්නටද බැරිය. ජනතාව ආදරය කරන්නේ පරණ රහස්‍යවීමටය. පරණ සිදුවීමටය. මහින්දටත් එලෙසම පරණ වූ මුහුණම නොවන ඔහුගේම දෙයක් ඇත. ඒ ඔහු දේශපාලන නායකත්වය පුත් යුද්ධයයි. එනම් අපේ පරපුරක් හමුවේ එය කාලයෙන් විචලනලාවට යටව යනු ඇත.

දැන් මෙහිදී පාලන ජාතික ආණ්ඩුවක් බිහිකර ඇත. ඇමතිකමට පත්වූ පුද්ගලයන් පිලිබදව මහිමනාත්තර නිකුණාද, මේ දේශපාලන පොරය නැවත්විය යැයි එකම මාර්ගයද එයයි. මෙහිදී පාලනයේ ජාතික ආණ්ඩු සාකච්ඡායෙන් ප්‍රශ්නවලට විසඳුමක් ලැබී ජන්ද්‍රය පමාකර කාලයට ඉබ්දීමෙන් මහින්දගේ දැවීයාම ඉක්මන් වේ යැයි තවත් ජනතා කොට්ඨාසයේ බලාපොරොත්තුවයි. රටකට අවශ්‍ය දේවිය මහ පුරුෂ ලක්ෂණ සහිත බෙලන් අදාඩාන නායකයකු නොවේ. මේ ගිහිගෙන දැවෙන ආර්ථික ප්‍රශ්න, ජනතා ප්‍රශ්නවලට

මට නිතොන හැටියට

විසඳුම් දියහැකි නායකයෙකි. ඒ නිසා තවමත් මෙහිදී කෙරෙහි ජනතාවගේ බලාපොරොත්තුවක් ඇත. ඔහුට තව වඩා

කාලයක් ඉඩ දිය යුතුය. ඒ නිසා ඔහුගේ එතලගත් සංචාරයේදී අත්මේස් නැවත අතට අත් රැවිතගෙන කනාවටත්, මන්දිරයෙන් මුදලට බැස තමාම පිලිගන්නට මහ පාරට ආ කැමැත්ත නැතවේ, දෙකට නම් රැවිත අසල වාඩිවී සිටීම පිලිබදවත් අපට එතරම් ප්‍රශ්නයක් නැත. මන්ද යත් ඔහුද සර්ව සම්පූර්ණ නායකයෙකු නොවන හෙයිනි.

එලෙසම මහින්ද රාජපක්ෂද වසර හවසන කිසියේ මයිටත් වඩා විනිවි කනා කියූ, විනිවි කෙරු නායකයකු කියාය. දැන් අවශ්‍යව ඇත්තේ රටේ දැවෙන ප්‍රශ්න විසඳුමයි. එනම් මේ මේ මේ යා විශාල වැඩ කොටසක් කරගන්නට තිබෙන අවස්ථාව අපි මග නොහැරිය යුතුය. ඔහු එසේ නොකොළොත් මහින්දටත් පෙර ඔහු ක්‍රීඩා නායකයකු වෙතු ඇත. ඔහු පවසන්නේ නැවත තමා පන්දුවලට නොඑන බවයි. බලයට කැඳවීම ඉක්මවාට වඩා තව කෙණකට රට බාර දී තිබේ යාම මනත්මා ගනියයි. මෙහිදී නැමැදුම නැමැදුම පවත් වෙන්නේ නැත. මහින්දලාටද ඒ ධර්මය එසේමය.

මහින්ද අතින් නොකෙරුණු, මෙහිගෙන් අපට කරගන්නට දෑ බොහෝ තිබේ. එකක් මේ රටේ තවමත් නොවැඩී ඇති ජනවාර්ගික ප්‍රශ්නයයි. අනෙක අධිමන විධායක බලකල හා දූෂණය, නාස්තියයි. දූෂණය නාස්තිය කෙසේ වෙතත් අඩු තරමින් අනෙක් කිහිපයටත් විසඳා ගතහොත් අපි තරමින් දිනුමිය. අපි ඒ දේ නොකර ගෙනම දැවී යනවාද, නැත්නම් ඒ දේ කරගෙන යාමටත් ඔහුට නික්ම යාමට ඉඩදෙනවාද යන්න අපිම තේරුම් ගත යුතුය.